

[Thoft]

permarked. Har jeg ikke citeret skatteministeren nogenlunde korrekt? – Skatteministeren nikker. Det mener jeg faktisk, med al respekt for ministeren, er lykkedes. Indtrykket af, at man kan købe sig til fiduserne, er fjernet.

Man kan forsat købe sig til fiduserne, men nu er indtrykket fjernet, for når man flytter beskatning af formueindtægter fra en marginalskat på 82 pct., som den har været under den borgerlige regering, hvor vi jo også havde bunden opsparring oven i den øvrige skat, ned til en beskatning på 50 pct., så fjerner man naturligvis en del af incitamentet til at lave hummelejstreger. Jeg har svært ved at se det specielt sociale i, at arbejdsindkomster beskattes væsentlig hårdere end kapitalindkomster.

Det er altså virkningen af skattereformen. Det er altså ikke sådan, at velhaverne kommer til at betale mere i skat. Det er ikke sådan, at systemet er blevet meget mere retfærdigt. Det er blevet sådan, at vi slipper for de annoncer, som kan rokke ved befolkningens tillid, og som kan få selv statsministeren til at sige, at systemet er pilråddent. Systemet vil efter min bedste opfattelse også være pilråddent efter skattereformen, netop fordi formueindkomster beskattes lavere end arbejdsindkomster.

Vi ved godt, at de borgerlige partiers, at både hr. Bernhard Baunsgaards og skatteministerens hjertener har banket for de små millionærer, det er ikke noget nyt. Men jeg har svært ved at forstå, hvorfor også socialdemokratiet er kommet til at banke for de små millionærer. Det er ikke ukendt, at de borgerlige altid har ønsket, at kapitalindkomster, at formueindkomster skulle beskattes lavere end det, man slider og slæber sig til. Men det er da noget nyt, at socialdemokratiet støtter de tanker.

Hvis man tjener almindelige penge ved almindelig arbejdsindkomst i den øverste ende af skatteskalaen, så beskattes man med ca. 68 pct. efter forslaget. Men sakser man en kupon og går ned i sin bank og hæver den, så skal man kun betale 50 pct. i skat, og jeg har altså svært ved at se, hvori det specielt sociale ligger.

Med denne indgangsbøn skal jeg straks gå videre til at behandle nogle af de konkrete problemer, f.eks. ved indkomstbeskatning af

erhvervsdrivende, det lovforslag, der hedder nr. L 107.

Lovforslaget ligestiller personligt ejede virksomheder med virksomheder, der er drevet som anpartsselskaber eller aktieselskaber, og det synes jeg egentlig er meget retfærdigt. De kloge har for længst sikret sig en lavere beskatning ved at overgå til selskabsformen. Nu ligestiller man idealisterne eller tåberne, hvad man nu skal kalde dem, som ikke har udnyttet systemet, med dem, som har udnyttet systemet, og den lighed går SF også ind for.

Men lovforslaget vil, så vidt jeg kan se, under udvalgsbehandlingen vise sig at indeholde mange huller. Hvordan vil man f.eks. bære sig ad med at skelne mellem personer og den virksomhed, som er drevet personligt? Det er et problem, som nok vil vise sig at være stort, og som hr. Rahbæk Møller sagde i sin ordførertale, er det ét problem blandt de mange, der er i skattereformen, som garanteret vil volde store administrative kvaler. Dermed er ikke sagt, at det ikke skal være muligt at løse dem rimeligt under udvalgsarbejdet, og det vil vi også forsøge at gøre så konstruktivt, vi kan.

Vores krav til skattereformen må altså også være, at ligningsmyndighederne afgørende styrkes mandskabsmæssigt. Hvis det ikke skal ende i det totale kaos, må vi altså have tilført kvalificeret arbejdskraft til de lokale ligningsmyndigheder; ellers er jeg bange for, at skattereformen kører i koks, og det skal være folk, som ikke spilder tiden med ikke at anerkende 68 kr. i cykelgodtgørelse til en hjemmehjælper, men som er i stand til at kaste sig over lidt større problemer. Det er jo sådan, at vi har en række hjemlige skattely her, og også dem bør vi have fjernet. Det er uacceptabelt, at det skal være almindelig kendt i branchen at sige: hvorfor søren skulle man flytte til Liechtenstein eller til Guernsey, når man kan nøjes med at flytte til Hørsholm? Sådan er virkeligheden, og så må vi sørge for, at der disse lokale steder bliver tilført så megen kvalificeret bistand, at der ikke findes hjemlige kanalører, f.eks. Hørsholm.

Vi vil altså se meget nøje på virksomhedsskatteloven i udvalgsarbejdet i håb om at få stoppet nogle af de huller, som jeg tror der er.